

Blomsten til vore Døde.

Dekorationer i Kirker, Kapeller m. m.

Af Havearkitekt Johannes Tholle.

Mere og mere er det bleven Skik at blomstersmykke det Rum, hvori vore Afdøde henstaar indtil Begravelsen, eller hvorfra de bisættes. Der er her sket en enorm Udvikling og en stor Forandring i dette Aarhundrede, og vi tør sikkert med god Samvittighed sige, at Smagen paa dette Omraade er gaaet meget stærkt frem. Sammenligner man Typen fra før og nu, vil den sidste utvivlsomt falde ud til Fordel for vor egen Tid og dens Smag, – selv om iøvrigt de valgte Billeder her ikke er de mest typiske.

Idet vi i Hovedsagen lader Billederne tale for sig selv, skal vi med faa Ord omtale de specielle Synspunkter og Motiver, der maa have sig Øje ved Sørgedekorationer i Kirker, Kapeller, Sale o. s. v.

For enhver Sørgedekoration gælder det, at man maa lade den Afdøde være det samlede Midtpunkt, og Dekorationen underordnes denne. Et typisk Eksempel paa dette ses paa Billedet S. 66, hvor den Afdødes Baare staar hævet op over Forsamlingen som paa et Højsæde, – stolt, smukt og højtidsfuldt, mens Billedet S. 65 viser en Opstilling, hvor dette Synspunkt ikke rigtigt har faaet Lov at komme til orde.

Dernæst maa man erindre, at Dekorationen har tre Hensigter: 1) at være som en tavs Hyldest til den Afdøde, 2) at mildne det haarde og brutale i Begravelsens Teknik, 3) at give saavel de nærmest Efterlevende som de øvrige tilstedeværende et smukt Indtryk af den sidste Fest, der holdes for den Afdøde. At være Udtryk for disse forskellige Synspunkter er Blomsternes Sag, og de maa derfor vælges med særlig Omhu og særlig Smag. Det er ikke ligegyldigt, hvad man bringer ind i Sørge-

Hs. Maj. Kong Christian den Niendes Baare paa Amalienborg. 1906.

Overpræsident J. Jensens Baare i
Københavns Raadhus 1928.

hallen og i Kirken, – en Kirkedekoration fra en Høstprædiken eller en Vielse er ikke ubetinget egnet til ogsaa at være Ramme om en Sørgefest, selv om der iøvrigt kan være Motiver, der nok kan benyttes. Men medens frodige, stærkt farvede og yppige Blomster vil være velegnede til Livets Fester, f. Eks. Bryllup, er det de mere asketisk afdæmpede Farver og Former, især de hvide Blomster og de stedsegrønne Træer og Buske, som sammen med Palmer hører Sørgefesterne til, saaledes som det især fremgaar af Billedet S. 67. Hvad Planter og Blomster ikke formaar at udtrykke, fortælles gennem Lys og Sørgeslør, og Blomsternes tavse Tale understreges ofte overmaade virkningsfuldt ved disse gamle, men bestandigt brugelige Virkemidler. Ogsaa Symbolik i Blomsterdekorationernes Udformning (Kors o. l.) kan være af stærk Virkning.

En væsentlig Ting er det, at Sørgede-

korationerne ikke maa optage unødige Plads, og at de især ikke maa være hindrende for, at Baaren praktisk og bekvemt kan blive baaret ud. Dette gøres praktisk ved at ordne Kransene som vist S. 66, hvorimod den i Landsbykirkerne brugte Op-hængning af Kransene paa Stolerækkerne gerne er i Vejen. Bedre vilde det være at anbringe Kransene i Vindueskarme eller paa Stativer ved Væggene.

Selv om Sørgedekorationerne kun har til Hensigt at virke en meget kort Stund, ofte kun den Time, Bisættelsen tager, maa de alligevel udføres med megen Omhu og megen Takt; thi den Ramme, de giver om Bisættelseshøjtideligheden, og det Billede, de fæstner i Erindringen hos dem, der er med ved Højtideligheden, hører ligesom med til Erindringerne om den Afdøde, og det er derfor uvilkaarligt med til at forskønne eller forringe Erindringsbilledet, — alt efter Forholdene.

Pastor Olfert Ricards Baare i Garnisons Kirke 1929. — To Flyveres Baare i Holmens Kirke 1928.

Øverst: Udsmykning af en Landsbykirke 1921.
Nederst: Baare i Bispebjerg Krematorium 1928.